

na 13.000 gld., torej bi moral znašati dohodek vsake predstave vsaj 130 do 140 gld., česar se je vsekakor nádejati.

Član g. dr. Tekavčič želi pojasniti, zakaj sta se kupili takó dragi operi kakor »Cavalleria rusticana« in »Codrillo«, izmed katerih se prva niti še ni predstavljala, druga pa ni ugajala. Tajnik g. Trstenjak pravi, da se je za opero »Cavalleria rusticana« izdalo gld. 250, da se je pa za to ceno dobil poleg predstavne pravice ves notni materijal, čegar prepis bi izvestno stal do 150 gld.; takisto so se dobile pri »Codrillo« za 50 gld. vse note, katerih prepis bi bil veljal do 30 gld. — Po tem pojasnilu se blagajnikovo poročilo odobri in zvršé se volitve. Oddanih je bilo 38 glasovnic. Za predsednika je bil izvoljen g. dr. Ivan Tavčar, v odbor pa gg.: dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, Fran Drenik, dr. Valentin Krisper, dr. Lovro Požar, prof. Simon Rutar, dr. Jos. Starč, ravnatelj Ivan Šubic in Anton Trstenjak.

Predlagal je končno g. dr. Fran Štor, naj zahteva »Dramatično društvo« vse nedelje za slovenske predstave; gosp. Ivan Gogola je želel, naj se deluje na to, da si društvo pridobi več novih članov, in g. dr. K. Bleiweis je izprožil misel, naj se uvéde agitacija za obiskovanje slovenskih predstav. Te nasvete in želje bode uvaževal novi odbor. Nató se je predsednik zahvalil na obilem obisku in zaključil obči zbor, ki je trajal dve uri.

Obči zbor muzejskega društva je bil dné 21. ržénega cveta. Po kratkem nagovoru društvenega predsednika, g. gimn. ravnatelja A. Senekoviča, poročal je tajnik, g. Anton Koblar o društvenem delovanji leta 1891./92. Društvo se je razvijalo jako ugodno; pristopilo je 53 novih članov. Sedaj šteje društvo 4 častne, 3 dopisujoče in 198 pravih društvenikov ter zamenjuje svoje spise s 104 učenimi zavodi, zastopi in društví, med temi tudi z jugoslovansko akademijo. Izvestja obsežajo 30 pól, letnih dohodkov je bilo 1056 gld. Po tem poročilu, ki se je vzprejelo pohvalno na znanje, odobril je zbor nasvet g. kurata A. Žlogarja, da bi društvo izdajalo perijodiški časopis, ki bi obsezel vse stroke domovinoznanstva. Odbor bode razpravljaj o tem nasvetu in ob svojem času predlagal, kar je primernege. Nato se prečita pismo lauskih računskih pregledovalcev in izreče g. Ivanu Robidi, magistratnemu oficijalu, za njega trudapolno, marljivo in vestno poslovanje pohvala. Prav tako je z nekaterimi opazkami g. ces. svetnika J. Murnika odobril zbor računsko poročilo g. ravnatelja J. Šubica in računskih pregledovateljev. Bivša revizorja g. J. Šorn in A. Žlogar sta bila per acclamationem iz nova izvoljena za prihodnje društveno leto. Po tej volitvi predlaga g. Anton Kaspret v imeni odborov, naj se društvena pravila (§ 14.) izpremené takó, da se bode ujemalo društveno leto s solnčnim letom. Po kratkem razgovoru, katerega so se udeležili gg. konzistorijalni svetnik Tomo Zupan, deželni tajnik Jožef Pfeifer in učitelj J. Schmidt, bil je predlog odborov jednoglasno vzprejet. Nadalje je odobril zbor nasvet g. prof. J. Borghija, naj društveni odbor izposlovi pri deželnem odboru za društvenike nekatere olajšave pri porabi muzejske zbirke. Naposled je zbor po predlogu ces. svetnika J. Murnika izrekel odboru za uspešno delovanje priznanje in pohvalo.

»Glasbena Matica« v Ljubljani je priredila dné 9. m. m. velik zgodovinski koncert v spomin tristoletnice, odkar je umrl Jakob Gallus, in je dosegla ž njim upravi sijajen uspeh. Pele so se zgolj skladbe Gallusove. Ker itak v denšnjem članku posebe govorimo o vélikem mojstru Gallusu, bodi tukaj samó imenom naveden pevski del tega prvega zgodovinskega koncerta: „Ecce, quomodo moriatur“; „Laus et perennis gloria“; „Ave Maria“; „Diversos diversa iuvant“; „Multum deliro“ in „Musica noster amor“. Proizvajal je te izredno težke cerkvene in posvetne zборе moški in ženski zbor „Glasbene Matice“, sodelovali pa so tudi „Glasbene Matice“ šolski zbori, vsega skupaj okolo 150

pevk in pevcev. Dirigent g. *M. Hubad* je kakor pri prejšnjem koncertu dokazal tudi ta večer, kaj vzmore korenita umetniška izobraženost, kakeršna diči baš njega, zakaj vse pevske točke so bile studirane takó skrbno v najmanjših podrobnostih, da gré g. Hubadu in pevskemu zboru najiskrenejše priznanje. — Zajedno smo imeli priliko, da smo čuli izbornega pianista in učitelja „Glasbene Matice“ g. *K. Hoffmeistera*, ki je igral preludij in fugo v e-mollu (J. S. Bach), polonezo v b-duru (Fr. Chopin), arabesko (R. Schumann) in končno caprice espagnol (M. Moszkowski). G. Hoffmeister igra se ponaša z veliko tehniko in globokim čustvom ter je zató izzvala splošno in glasno pohvalo. Ako še omenimo, da nam je začetkom koncerta temeljiti poznavalec Gallusovih del, g. *Jožef Mantuani*, tajnik zgodovinskega oddelka na dunajskem vseučilišči, v velikih potezah naslikal delovanje Gallusovo (iz tega govora itak priobčujemo poglavitne življenjepisne podatke na drugem mestu), lahko rečemo iz kratka, da si smé „Glasbena Matica“ čestitati na prekrasnem uspehu prvega svojega zgodovinskega koncerta!

»**Národní Dom**« v Ljubljani. Obči zbor »Národnega Doma« je dné 2. ržénega cvéta sklenil, da je takoj pričeti z zgradbo »Národnega Doma«. Društvo naj napravi mestni občini ponudbo, da kupi od nje travnik začetkom Lattermanovega drevoreda za 5000 gld. Ako se vzprejme ta ponudba, pozvati je óna národna društva, ki bi se nastanila v novem poslopji, na skupni razgovor, da se takó osnuje podlaga za načrt. — Društveno imenje je znašalo koncem minulega leta 79.647 gld. 39 kr.

Osebné novice. Gosp. *dr. Janko Babnik*, c. kr. sodni pristav v Logatci, dobil je od pravosodnega ministra šestmesečen odpust, da uredí vse gradivo za slovensko pravno terminologijo in sestavi poročilo za enketo, katera bode končno ustanovila, kar bi bilo še spornega. — G. *dr. Ignacij Klemenčič*, profesor fizike na vseučilišči v Gradci, dobil je skupno z *dr. E. Lechnerjem*, profesorjem fizike v Innsbrucku, baron Baumgartnerjevo darilo 1000 gld. To darilo, odločeno najboljšemu delu, ki pospešuje fiziko, priznala je dunajska cesarska akademija znanostij.

Zanimljiv prevod slovenske balade. »Ljubljanski Zvon« je v svoji 1. številki leta 1882. priobčil prelepo Krilanovo balado »Na bojišči«, katera nam s čudovito plastiko in srce pretresujočim realizmom v kratkem prizoru riše vso tragiko krvave bratomorne vojne. Priznati se mora, da ni lahko možno z menj besedami naslikati vso njeno grozo, nego je storil to Krilan-Pagliaruzzi v svoji kratki baladi, polni življenja, srčnega čustva in dramatične živahnosti. Te dni mi je prišel v roke nemški prevod tega Krilanovega pesniškega proizvoda, natisnjen v tržaškem dnevniku »Triester Zeitung« (1892, št. 41). Prevod se takó tesno naslanja na izvirnik in je takó lep, da bilo škoda, ko bi ostal pozabljen v predalih nemškega dnevnika; zatorej ga tukaj objavljamo.

Auf dem Schlachtfelde.

Der Angriff beginnt, der Kampf ist entfacht,
Drei Krieger eilen ins Tosen der Schlacht.
Der Schatten des Grams sich senkt aufs Gesicht
Den Dreien, aufs Herz der Sorge Gewicht.
Der Erste die Hand führt über die Brau',
Wischt heimlich die Zähr' aus des Auges Blau.
Mir grämt sich daheim die theuere Braut,
Ein Engel ist sie, so lieb und so traut.
Verkündet hat zweimal uns schon der Vicar,
Und Sonntag schon sollten wir vor den Altar.